

V pondělí 27. prosince 2010 se sešlo na lanškrounském vlakovém nádraží nesčetné množství rodičů, dětí a trenérů volejbalu. Neznalý přihlížející se mohl domnívat, že se jedná o nějakou demonstraci. My, znalí, jsme věděli, kam jedeme, co se bude hrát, ale jinak jsme byli plni očekávání, co přijde dál. Děti se rozloučily s rodiči, batohy, spacáky a karimatky jsme naložili panu Tomiškovi a Jirkovi Novotnému do mikrobusu a mohli jsme vyrazit vstříc novým dobrodružstvím.

Už jen představa jízdy vlakem ve mně vzbuzovala nedůvěru (vzpomněla jsme si na léta mého studia strávená z větší části v tomto prostředí), na druhou stranu jsem byla optimista, neboť od té doby uplynula přece už značná řádka let. České dráhy nezklamaly, opět jsme se klátili na jedné noze v uličce z České Třebové až do Kolína. Náladu nám to nemohlo pokazit a do cílové stanice Nymburk jsme přijeli v dobrém rozmaru, dokonce jsme neztratili ani žádné dítě. Ubytování jsme byli v jedné ze tříd místního gymnázia. Děti byly nadšené, rozbalily karimatky, spacáky a daly se do svačin, které jim s láskou přichystaly maminky. Zhruba v jednu hodinu jsme byli připraveni jít na plac. Věděli jsme, že tam bude zhruba 100 týmů, jak se říká od Aše až po Moravu, ale netušili jsme, jak se dá takové množství pidilidiček vměstnat do tělocvičen. Nastal neskonalý zmatek, nikdo nic nevěděl, dokonce ani pořadatelé a když jsme konečně byli rozděleni do příslušných tělocvičen podle barev, ve které jsme hráli, blížila se již třetí hodina odpolední. Pozitivní byl fakt, že děti dostaly každý tričko se svou barvou, ve kterém hrály. Barvy byly následující. Žlutá pro ty úplně nejmenší – 1. a 2. třída, ti hráli přehazovanou. Oranžová – 2. – 3. třída, ti hráli přehazovanou s vloženým odbitím vrchem, červená – 3. – 4. třída, tam byla pravidla již složitější – hráči nesměli hrát bagr a mohli si jednou pinknout míč nad sebe, hráli pouze ve dvou! Zelená barva – 4. – 5. třída, pravidla podobná jako u červených, s tím rozdílem, že hráli ve třech. Poslední barvou byla modrá – 6. – 7. třída, ti už hráli minivolejbal se vším všudy. My jsme několik dětí takzvaně postaršili, takže hrály ve starší barvě. Všechny barvičky měl náš oddíl zastoupené a už se hrálo. Pokud mám mluvit za naše červené děti, zpočátku byly dost zmatené, neboť to už byla třetí změna pravidel od podzimu, kdy začaly minivolejbal hrát. Navíc byla vidět obrovská únava dětí, končili jsme hraní asi ve 21. 15. Nám se tedy pátek moc nevyvedl, uhráli jsme pouze pár setů, ale zkušenost to byla obrovská. Komu se naopak dařilo, byla děvčátka od Šárky Chládkové a Blanky Strnadové, která svou žlutou barvičku dokonce vyhrála. Těm nejstarším to šlo také střídavě oblačno.

Poté následoval přesun do Sportovního centra Nymburk na večeri. Zpět na gympl jsme se dokodrcali až kolem jedenácté večer, ulehli do spacáků a usnuli hned, neboť ráno jsme museli vstávat již o půl sedmé ráno, aby nám v sedm neujel autobus.

Ráno 28. 12. 2010 jsme tedy vzorně nachystaní i s bágly čekali na autobus, který se ale asi o hodinku opozdil a my celí zmrzlí se na snídani dostavili až ve čtvrt na devět. Tam jsme ještě asi

Stěhování národů aneb Barevný minivolejbal po Lanškrounsku

Napsal uživatel Irča Freudlová
Středa, 29. prosinec 2010 15:20

půl hodinky postáli ve frontě, najedli se a kolotoč začal nanovo. Tentokrát se už všech zhruba 100 týmů sešlo v obrovské hale Sportovního centra Nymburk. Byli jsme rozděleni do jednotlivých hal, celkem se hrálo asi na 25 kurtech naráz!!! To z nás ještě nikdo nezažil. Bylo to obrovské hemžení, kdy bylo nutné sledovat několik věcí naráz, abychom něco nepropásli a bylo až s podivem, jak se organizace turnaje oproti pondělí zdokonalila. Všichni hráči a hráčky hráli s úplně jiným nasazením než předchozího dne, a tak jsme byli zvědaví na výsledky. Překvapením bylo, že nám je sdělili již o půl třetí odpoledne. A jak jsme tedy dopadli? Děvčátka od Šárky a Blanky ve žluté barvě skončila na krásném třetím a pátém místě ve své skupině, jejich oranžové bojovnice skončily na čtvrtém místě.

Červevé holčičky od Jirky Novotného, Lenky Chrobákové a Martiny Dolečkové vybojovaly také třetí příčku a druhý tým byl čtvrtý, kloučci od Silvy Chládkové a Irči Freudlové skončili v červených na pátém místě, zelené holky od Jirky, Lenky a Martiny získaly čtvrté místo, taktéž zelené dívky od Ivy Klabanové, modré dívky od Libora Tomišky vybojovaly také čtvrtou pozici a smíšené družstvo modrých, kde vypomáhali kluci od Martina Jozy, skončilo na krásném druhém místě.

Nutno říct, že ostudu jsme tedy rozhodně neudělali a děti mají zážitky, na které se určitě nezapomíná.

Zpátky jsme se vlakem dopravili už v naprosté pohodě, dokonce jsme si sedli, a tak jsme o půl sedmé večer mohli předat děti netrpělivým rodičům.

Co říci na závěr? I přes velké problémy v organizaci této mamutí akce jsme zřejmě všichni rádi, že jsme u toho mohli být, že jsme se naučili velké trpělivosti a toleranci a už se těšíme na pokračování Barevného minivolejbalu v Karlových Varech. Takže: „Sportu zdar a volejbalu ještě víc!!!“

Za trenéry VK Lanškroun Martina Dolečková